

Evanjeliu na Velký piatok: sedem slov Krista na Kríži

Komentár k evanjeliu na Velký
piatok. „Otče, do tvojich rúk
porúčam svojho ducha“. Slová
Ježiša Krista na kríži nás
vyzývajú, aby sme dôverovali a
milovali ako Božie deti
naplnené Duchom Svätým.

Evanjeliu

1. Lk 23,33: „Otče, odpusť im, lebo
nevedia, čo robia“.

2. Lk 23, 43: „Veru, hovorím ti: Dnes
budeš so mnou v raji“.

3. Jn 19, 26-27: „Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: *Žena, hľa, tvoj syn!* Potom povedal učeníkovi: *Hľa, tvoja matka!* A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe“.

4. Mt 27, 46: „Okolo tretej hodiny zvolal Ježiš mocným hlasom: *Eli, Eli, lema sabakthani?*, čo znamená: *Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?*“

5. Jn 19,28: „Žízňim“.

6. Jn 19,30: „Je dokonané“.

7. Lk 23,46: „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha“.

.....

Komentár

Evanjelisti sa odvolávajú na sedem Kristových slov na Kríži. Objavujeme v nich, ako veľmi nás Boh Otec

miloval, až vydal svojho Syna na smrť, aby nás v ňom urobil synmi.

1. „Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia“ (Lk 23, 34). Pán žiada odpustenie za naše hriechy. „Keď vystupoval na kríž, sám niesol naše hriechy na svojom tele, aby sme zomreli hriechu a žili pre spravodlivosť“ (1 Pt 2, 24). Kristus zomiera, aby nás spasil. Vyzýva nás, aby sme konali dobro a znášali utrpenie. Tajomstvom odpustenia je láska, ktorá chápe slabosť druhých, pretože vieme, že sme naplnení Božou láskou.

2. „Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji“ (Lk 23, 43). Opäť odpustenie. Dobrý zlodej robí pokánie a počuje prísľub spásy. Slovo "raj" perzského pôvodu pripomína záhradu šťastia: prvá záhrada pri stvorení. Ježiš dáva jasne najavo, že šťastie je byť s ním. Ako hovorí svätý Gregor Naziánsky, „ak si s ním

ukrižovaný ako lotor, ako dobrý lotor dôveruj svojmu Bohu“.

3. „Keď Ježiš uzrel matku a pri nej učeníka, ktorého miloval, povedal matke: *Žena, hľa, tvoj syn!* Potom povedal učeníkovi: *Hľa, tvoja matka!* A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe“ (Jn 19, 25-28). Panna Mária „s láskou súhlasí s obetovaním obete, ktorú počala“. Ona nemá iného syna ako Ježiša. Tým, že prijala jeho smrť na kríži, prijíma nás všetkých ako svoje dcéry a synov vo svätom Jánovi: je Matkou Cirkvi.

4. „Celá zem bola zahalená tmou. Ježiš zvolal silným hlasom: *Eli, Eli, lemah sabachthani?* - to znamená: *Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?*“ (Mt 27, 46). Sú to slová zo žalmu 22(21), ktoré sa končia dôverou v dobrotu Boha Otca a v budúci rast Cirkvi: „Celý kraj zeme sa rozpamätá a obráti sa k Pánovi; všetky rody národov sa pred ním

sklonia“ (v. 28). Kristovo utrpenie na kríži súbežne existovalo s bezprostredným videním Boha. Zároveň, ako hovorí svätý Augustín, sme boli na kríži aj my, pretože sme jeho telo, ktorým je Cirkev: Kristus hovoril za každého z nás.

5. „Žízni“ (Jn 19, 28). Toto zvolanie vyjadruje Pánovo človečenstvo uprostred obrovského utrpenia, pretože sa dusí na kríži. Žízni aj po našej láske, ktorá môže zmierniť bolesť v jeho srdci. Jeho sláva, vyžarovanie jeho lásky, je našou účasťou na Božom živote. „Viac ako únava tela ho zožiera smäd po dušiach“. Z kríža hľadá na každého z nás vo večnej láske Otca. Žízni po našom smäde. A má obrovský smäd poslať nám Ducha Svätého.

6. „Je dokonané“ (Jn 19, 30). Je to splnenie. Ježiš miloval v poslušnosti až do krajnosti (porov. Jn 3, 34; 13, 1). S plnosťou Ducha je jeho obeta

Otcovi bez miery. Splnil Otcovu vôľu. Zároveň je odovzdaný, vyšťavený, vyčerpaný. Kontemplujeme skôr tajomstvo Lásky než bolesti. Na kríži je predovšetkým Ježišova láska k Otcovi a k svetu. Až do krajného konca sa v ňom prejavuje to, čo znamená byť naplno Božím Synom.

7. „Otče, do tvojich rúk porúčam svojho ducha“ (Lk 23, 46). Vo svetle Jn 19, 30 – „odovzdal svojho ducha“ - tu Cirkev vidí dar Ducha Svätého. Kristus zomiera z lásky k Bohu, z nasledovania jeho plánu spásy, z lásky k nám. Zomiera „raz navždy“ (1 Pt 3, 18). Jeho ľudská duša je oddelená od tela, ktoré už nemá oživujúci princíp. Zomrel ako človek, dobrovoľne, rovnakým spôsobom, ako človek trpí zármutkom, aby sa oddelil od iného človeka. Smrť, ktorú prekoná láska. Božstvo zostáva spojené so svätým telom, ktoré čaká na vzkriesenie. Bdieme nad ním so zármutkom a nádejou.

V siedmich Kristových slovách nachádzame odpustenie našich hriechov, prísľub, že budeme s Ježišom, dar Panny ako Matky, modlitbu plnú dôvery, prosbu, naplnenie a dar Ducha. „Položiť svoj život za iných. To je jediný spôsob, ako žiť život Ježiša Krista a stotožniť sa s ním“. Lebo „je len jeden spôsob, ako žiť na zemi: zomrieť s Kristom, aby sme s ním vstali z mŕtvych, kým nebudeme môcť povedať spolu s apoštolom: Už nežijem ja, ale žije vo mne Kristus (Gal 2,20)“. Môžeme tvrdiť: „Už sme Božími deťmi“; a deťmi Presvätej Panny Márie.

Guillaume Derville // wwing -
Getty Images Signature